

Cenjeni g. urednik!

Tudi v našo, od Ljubljane precej oddaljeno faro prihaja Vaš list »Vrtec«. Dopisa pa niste od nas še nobenega prejeli. Zato bi utegnil kdo misliti, da mi Šent-ruperčani samo spimo. Če kdo tako misli, se bridko moti. Vsak mesec »Vrtec« nestrpno pričakujemo. V šoli ga skupno prečitamo. V njem imamo zabavo in pouk. Ob njem se vzgajamo, ker hočemo zrasti v vrle in poštene slovenske mladenke in mladeniče.

V tem upanju Vas pozdravljamo vsi naročniki in čitatelji »Vrtca«.

Učenke in učenci
oddelka oddaljenih

v Št. Rupertu pri Mokronogu.

Cenjeni g. urednik!

V »Vrtcu« sem videla, da pišejo tudi učenke, ki hodijo v drugi razred. To je opogumilo tudi mene. Odločila sem se, da Vam napišem par vrstic.

Doma sem iz lepe vasi Setnik. V šolo pa hodim v Polhov Gradec. Vas Setnik je precej velika, saj šteje okrog 40 hiš. Imamo lepo cerkev, ki je posvečena svetemu Martinu. Cerkev stoji na hribčku, tri četrt ure daleč od farne cerkve. Naš kraj je precej hribovit. Najvišji vrh Klešica meri nad 600 m nadmorske višine. Vabim Vas, da pridete in si ogledate vse te znamenitosti. Pri naši hiši je tudi lepa podzemeljska jama, ki meri okrog 20 m. Če pridete o veliki noči, vam bom postregla s pirhi in kolači. Vsak, kdor pride v Polhov Gradec, se rad povzpne na 1 uro oddaljeni hrib Sv. Lovrenca, od koder ima v lepem vremenu krasen razgled.

Lepo Vas pozdravlja

Marija Plestenjak,

uč. II. razr. šol. št.
v Polhovem Gradcu.

Gospod urednik!

Dolgo sem že naročena na list »Vrtec«, a še nikdar nisem čitala kaj iz Mokronoga. Ker pa vem, da je naš kraj zelo zanimiv, zato Vas povabim enkrat k nam. Da pa ne boste razočarani, ko pridete,

Vam ga malo opišem. Leži v prijazni dolinici in obdajajo ga grički z lepimi gozdovi ter zidanicami. Imamo tudi tovarno usnja, katera daje zaslužek mnogim družinam. V Mokronogu je mnogo uradov in prav lepa šola, v kateri prebijemo mnogo veselih in hudih ur. Blizu trga imamo znamenito božjo pot Žalostno goro. Mislim, da ne boste tej moji prošnji odrekli ter se boste odzvali povabilu.

Vas pozdravlja in pričakuje

Markelje Karmi,

uč. IV. razr. osnovne šole
v Mokronogu.

Spoštovani g. urednik!

Letos sem prvo leto naročena na »Vrtec«. V letošnjem letniku nisem čitala nobenega dopisa iz Mokronoga, zato sem se kar jaz ojunčila, da Vam pišem. Najljubša povest mi je »Morje je prebrodil« in kar nestrpno čakam vsake naslednje številke. Skrite stezice pa so zame več kot skrite, ker prav nobene ne pogodim, pa če je še tako lahka. Najbrže imam premalo vaje ali pa sem bolj trde glave. Mogoče se bom ščasoma naučila.

Iskrene pozdrave Vam pošiljam iz Mokronoga in vsi naročniki »Vrtca«.

Selma Kodermac,

uč. IV. razr. ljud. šole
v Mokronogu.

Opozorilo dopisnikom

Odličen sotrudnik »Vrtca« nam je sporočil, da ga prav zanimajo otroški dopisi. Moti pa ga to, da so si skoro vsa pisma tako podobna. Večno ponavljanje o požrešnem uredniškem košu je že preveč obrabljen izraz. Zanimale bi ga bolj kake zanimivosti iz krajev, kjer živite, kaj delate vi in ostali, kako se vam godi. Lahko priobčite tudi kako pripovedko iz domačega kraja, ki je niste kje brali, ampak jo le slišali pripovedovati. Prav zanimivi dogodki iz vašega življenja bi zanimali tudi druge.

Raonajte se po teh željah in pišite v tem smislu.